

Trečiadienio bendroji audiencija. Nebijokite išpažinties

2014 -02-20

Trečiadienį popiežius Pranciškus bendrosios audiencijos metu skaitė katechezę apie Susitaikymo sakramentą. Pasveikinęs tikinčiuosius, popiežius kalbėjo, kad per krikščioniškos iniciacijos sakramentus - Krikštą, Sutvirtinimą ir Eucharistiją, žmogus pradeda naują gyvenimą Kristuje. Visi žinome, kad nešiojamės jį "moliniuose induose" (2 Kor 4, 7), mus vis dar persekioja pagundos, kančia, mirtis ir dėl nuodėmės mes net galime prarasti naująjį gyvenimą. Dėl to Viešpats norėjo, kad Bažnyčia testų jo Išganymo darbą savo nariams, ypač per Sutaikinimo sakramentą ir ligonių patepimą, kurie gali pavadinti bendru Išgydymo sakramentu. Kai einame išpažinties, einame ir pagydyti save - pagydyti sielą, širdį nuo to, ką padarėme netinkamai. Jų vidinį ryšį geriausiai atspindi biblinė ikona - epizodas apie nuodėmių atleidimą paralyžiuotajam ir jo išgydymą (plg. Mk 2, 1-12, Mt 9, 1-8, Lk 5, 17-26).

Popiežius sakė, kad Atgailos ir Susitaikymo sakramentas, kurį taip pat vadiname išpažintimi, kyla iš Velykų slėpinio. Velykų vakarą pasirodęs mokiniams, Viešpats pasakė: „Ramybė jums!“ Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir tarė: „Imkite Šventąją Dvasią. Kam atleisite nuodėmes, tiems jos bus atleistos, o kam sulaikysite, - sulaikytos“. (Jn 20, 21-23). Mes negalime sau suteikti nuodėmių atleidimo. Atleidimo prašome iš kito ir išpažinties metu atleidimo prašome iš Jėzaus. Tai ne mūsų pastangų vaisius, o Šventosios Dvasios dovana, pripildanti mus gailėstingumo ir malonės, kuri nepaliaujamai srūva iš Nukryžiuoto ir Prisikėlusio Jėzaus širdies. Galime atrasti ramybę tik tada, kai leidžiamės sutaikomi per Viešpatį Jėzų su Tėvu ir broliais. Visi tai jaučiame širdyje, kai einame išpažinties apsunkusia siela, nuliūdę. „Tačiau kai jaučiame Jėzaus atleidimą esame susitaikinę, jaučiame tokią gražią ramybę, kurią tik Jėzus gali mums duoti, tik Jis!“, - kalbėjo popiežius.

Vėliau popiežius priminė, kaip kito šio sakramento šventimas metams bėgant - nuo viešos formos, kuri buvo praktikuojama iš pradžių, iki asmeninės išpažinties. Jis pabrėžė, kad nepakanka paprašyti Viešpaties atleidimo širdyje ir mintyse, o reikia nuolankiai ir pasitikinčiai išpažinti savo nuodėmes Bažnyčios tarnui - nes krikščionių bendruomenė tai vieta, kur sklendo Šventoji Dvasia, atnaujinanti širdis Dievo meilėje ir visus paverčia viena Kristuje Jėzuje. Kunigo asmuo čia atstovauja ne tik Dievą, tačiau visą bendruomenę. „Tačiau kai kas gali pasakyti: išpažįstu nuodėmes tik Dievui“. Taip, Tu gali išstarti Dievui „Atleisk man“ ir pasakyti savo nuodėmes. Bet mūsų nuodėmės yra ir prieš brolius, Bažnyčią. Todėl būtina prašyti atleidimo Bažnyčios ir brolių per kunigo asmenį, - tęsė popiežius. Kas nors gal gėdijasi? Pasak popiežiaus, ir gėdytis yra gerai, tai sveika. Nes kai žmogus neturi gėdos, yra begėdis. O gėda mus paverčia nuolankesniais. Kunigas su meile ir švelnumu priima šią išpažintį ir Dievo vardu atleidžia. „Nebijokite išpažinties, - kalbėjo popiežius. - Stovėdamas [eilėje] prie klausyklos žmogus jaučia visa tai, tačiau atlikęs išpažintį išeina laisvas, didingas, gražus, gavęs atleidimą, laimingas. Tai yra išpažinties grožis“. „Norėčiau jūsų paklausti. Bet neatsakykite man balsu, atsakykite širdyje - kada paskutinį kartą buvote išpažinties? Kiekvienas pagalvokite. Prieš dvi dienas - dvi savaites - du metus - dvidešimt metų - keturiasdešimt metų? Kiekvienas tesuveda sąskaitas ir tepasako sau: kada paskutinį kartą buvau išpažinties. Ir jei praėjo daug laiko, negaišk nei dienos. Eik, kunigas bus geras. Jėzus yra ten, jis geresnis už kunigus, Jėzus tave priims. Su didele meile tave priims. Būkite drąsūs ir eikite išpažinties“, paragino popiežius.

Brangūs draugai, švęsti Susitaikymo sakramentą reiškia atsidurti meilingame glėbyje: tai nesibaigiančio Tėvo gailėstingumo glėbys, - sakė Šventasis Tėvas. Jis priminė palyginimą apie sūnų, kuris iššvaistęs visą palikimą nutarė grįžti namo, tačiau nebe kaip sūnus, o kaip tarnas. Nešdamasis širdyje daug kalčių ir gėdos. Nuostabiausia, pasak popiežiaus, kad jam ėmus prašyti atleidimo, Tėvas neleido jam kalbėti, apkabino, pabučiavo ir iškėlė puotą. Taigi kaskart, kai mes išpažįstame nuodėmes, Dievas mus apkabina, iškelia puotą. Eikime šiuo keliu. Viešpats jus telaimina, - baigė popiežius katechezę. *(Vatikano radijas)*